

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Адреса: Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address: Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII Ч. 148. ЧЕТВЕР, 10. ГРУДНЯ 1925. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, DECEMBER 10th, 1925. No. 148. VOL. VII

Риков каже, що С.Р.С.Р. готовий розпустити свою армію, якщо буржуазні країни зроблять те саме

ГОЛОВА РАДИ НАРОДНИХ КОМСАРІВ ХАРАКТЕРИЗУЄ ЛІГУ НАЦІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІЙНИ І ПОНЕВОЛЕННЯ, А НЕ ОСВОБОДЖЕННЯ. — ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПАНУЮТЬ НАД ЄВРОПОЮ, ЯКА ЩОРАЗ БІЛЬШЕ СТАЄ АМЕРИКАНСЬКОЮ КОЛЬОНІЄЮ.

МОСКВА, 8. грудня. — Промовляючи вчора на московській окружній партійній конференції, Олександр І. Риков, голова Ради Народних Комісарів, заявив, що Радянський Союз є готовий розпустити Червону армію і знищити всі фабрики амуніції та воєнну індустрію, якщо буржуазні держави зроблять те саме.

Риков схарактеризував Лігу Націй як інструмент війни і поневолення, а не освоєння. Європейські держави, стараючися втягнути Радянський Союз до Ліги Націй, хочуть, щоб він скапітулював політично на сході і поніс економічні жертви на заході.

Льокарські договори також неспосібні осмигнути світовий мир, як і Ліга Націй.

В Парижі арештовано за шпionaжу трох Англіїців та одну Французку

ПАРИЖ, 8. грудня. — Тут арештовано вчора трох Англіїців та одну гарну Парижанку за шпionaжу в користь чужої держави. Арештована жінка називається Марта Морейль і передтим працювала як норста модель для артистів. Газети подають її вік від 20 до 24 років.

Арештовані Англіїці називаються: Вільям Фішер, Ернест Олівер Філіпс і Джан Ледер. Поліція каже, що два останні призналися, що служили для британської військової тайної поліції. Вони є уроженці Англії, а Фішер був перше полковником в російській царській армії і зівстав натуралізований.

Марта Морейль призналася, що пробувала дістати інформацію про французьку авіацію, щоб вилетіти до Великої Британії.

ГРЕЦІЯ НЕ ХОЧЕ ЗАПЛАТИТИ ВІДШКОДУВАННЯ БОЛГАРІЙ.

Грецький уряд не годиться на рішення спеціальної комісії Ліги Націй, яка визначила суму відшкодування.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 8. грудня. — Греція не годиться на рішення спеціальної комісії Ліги Націй, яка постановила, що грецький уряд має дати відшкодування Болгарії за наїзд на її територію. Бувший грецький міністер закордонних справ Рентіс не лише виступив проти запланованого відшкодування Болгарії, але й зажадав, щоб Ліга Націй приказала Болгарії заплатити Греції 750 тисяч доларів.

Рентіс настоював, що Греція була усправедливлена в наїзді на Болгарію, бо убито її прикордонну сторожу. Він навіть примір за островом Корфу, який заняли були Італійці, коли убито на грецькій землі італійських жовнірів. Тоді Італія зашкодування Болгарії за наїзд була грецький остров, а тепер те саме зробили Греки з Болгарією.

ПРЕДСТАВНИКИ С.Р.С.Р. ПІДПИСАЛИ МІЖНАРОДНИЙ ДОГОВІР.

Раковський каже, що Радянський Союз не вступить до Ліги Націй, але готовий співділати з нею в справі роззброєння держав.

85 СЕЛЯН БЕСАРАБІЇ ЗАСУДЖЕНО НА ВІЗНИЦЮ ВІД 2 ДО 20 РОКІВ.

БУКАРЕШТ, Румунія, 4. грудня. — Перед військовим судом в Кишиньові закінчився вчора процес проти 500 татар-бунарських селян, обвинувачених в повстанні проти румунського уряду.

85 селян засуджено на гостру в'язницю від 2 до 20 років. Решту обвинувачених суд у вільний з браку доказів.

ВАШІНГТОН, 3. грудня. — Представники румунського й американського урядів підписа-

СКЛАД КАНАДІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

ТОРОНТО, Онт., 8. грудня. — З вибором ліберала Дж. Д. Моріна в окрузі Бегот, в Квебеку, всіх ліберальних послів в домінальному парламенті буде 101. Консервативних послів буде 117, прогресивних 24, робітничих 2 і один независимий.

СПОДІЮТЬСЯ, ЩО АРМІЯ ГЕН. ФЕН Ю-СЯНА ЗАЙМЕ МУКДЕН.

ТОКІО, Японія, 8. грудня. — Останні депеші до міністерства закордонних справ кажуть, що армія генерала Куо Гунг-Ліена, бувшого прибічника Чан Цо-Ліна, увійде в середу до Мукдену, столиці Манджурії.

Війська ген. Куо Гунг-Ліена знаходяться тепер в Сіннінуфу, на захід від Мукдену, і перед ними є лише мала армія, яка або піддається, або відступить до Кіріну, куди ввійхав нім ра-

В С.Р.С.Р. АРЕШТОВАНО БУВШИХ КАТІВ ЗА ЦАРСЬКОГО РЕЖІМУ.

МОСКВА, 8. грудня. — В Радянському Союзі арештовано 15 бувших катів за царського режиму, яких обвинувачують, що вони післали на смерть найменше 500 революціонерів.

Зібрані проти них докази кажуть, що вони одержували від \$10 до \$50 за кожну ексекуцію, а один з них, під ім'ям Розанов, який сповняв повин-

ПІЛСУДСКІ ПІДГОТОВЛЯЄ ДЕРЖАВНИЙ ПЕРЕВОРОТ В ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН. — Тут одержано з Варшави відомість, що створили Пилсудського, які є в опозиції до теперішнього уряду, мають намір використати катастрофічний економічний стан країни та трудне положення уряду й підготовляють державний переворот.

На чолі організації стоїть, як кажуть, сам Пилсудскі, який має піддержку частини селянської партії "Визволене", П.П.С. і організації П.О.В. (польська військова організація, у-

ТІЕН ТСІН ОКРУЖЕНИЙ ВІЙСЬКАМИ ГЕНЕРАЛА ФЕН Ю-СЯНА.

ЛОНДОН, 8. грудня. — Пекинський кореспондент "Дейлі Експрес" каже, що Тіен Тсін є оточений військами генерала Фен Ю-Сяна, який бореться за визвілі Китаю згід панування чужоземних капіталістів.

В виду того чужоземні військові гарнізони приготуються охоронити чужинські концесії та залізну дорогу Пекин—Тіен Тсін.

Коли генерал Чан Цо-Лін, губернатор Манджурії, одержав від свого сина вістку, що його армія втілає, він хотів поповнити самовійство, але до цього недопустили його приятелі.

ПОЛЬЩА ОПИНИЛАСЯ ПЕРЕД ЕКОНОМІЧНОЮ КАТАСТРОФОЮ.

ВАРШАВА, 4-го грудня. — Польща опинилася перед економічною катастрофою. Фінансова криза в наслідок упадку валюту прибрала грізні розміри й викликала загальний переполох.

Вартість польського золотого далі падає і вчора за нього плачено лише сім американських центів. Є це зменшення вартості золотого до одної третини.

Рівночасно з упадком валюту змагається також дорожнеча. За останні 24 години ціни на всі споживчі продукти в Варшаві підскочили на 30 процент і йдуть далі в гору.

В ОКУЗІ БЕГОТ ВИБРАНО ЛІБЕРАЛА.

ЕКТОН ВЕРІЛ, Кве., 8. грудня. — Підчас доповняючих виборів, які відбулися вчора в окрузі Бегот, послом домінального парламенту зівстав вибраний ліберал Дж. Д. Морін. Він побив свого консерватив-

ФРАНЦУЗЬКЕ ВІЙСЬКО В СИРІЇ ЗАНЯЛО МІСТО ГАСБЕЮ.

БЕЙРУТ, Сирія, 8. грудня. — Після кількох днів бомбардування французькі війська заняли місто Гасбею, твердиню повставших Друзів. Франузи мали 7,000 війська, а Друзи менше як 5,000.

Пару днів тому назад була зведена боротьба в селі Кадемі, зараз коло Дамаску, яка тривала майже цілий день. Друзи заатакували пост французької кавалерії, однак були відперті переважуючою силою зі значними втратами.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НА ДОПОМОГУ БРИТАЙСЬКІЙ ФЛОТІ.

Вискавіт Джелико піддає думку, щоб Канада давала щорічно кілька мільйонів доларів кожного року на підтримання британської флотії, щоб подбала про ескадру з чотирох кружляків протягом наступних чотирох років будови, що коштувало б приблизно 10 мільйонів доларів на рік, а також про один резервний кружляк.

Оця суттєвість вискавіта Джелико міститься в його заклик до британських доміній — Австралії, Нової Зеландії, Південної Африки і Канади, щоб допомогли підтриманню флотії британської імперії, бо високі податки, підупадок торгівлі значно збільшене безробіття серйозно тормозять фінанси материнської країни (Великої Британії).

Чи не вигадає це підозріло, що такі пляни прокладаються саме тоді, коли Чемберлейн встановлює в Європі мир і багато говориться про роззброєння. Видко не дуже вірить Джелико у Льюкарнську угоду і балакає про роззброєння, бо колиб він, то говорив би про зменшення видатків на флоту, а не про збільшення.

А зменшення видатків на флоту і взагалі на озброєння, це одиноким розумним рада тоді, як населення країни стоїть під непосильними податковими тягарями. Вискавіт Джелико каже, що у Великій Британії фінансова скрута. Але ж і в Канаді населення диває великанський тягар довшу і стогне від податків.

Вона ясно, що Льюкарнська угода не можна брати за серйозну ознаку замирення європейських держав, коли всі ті держави надалі готуються до майбутньої війни. Ось Велика Британія і Франція як подруги, обидві підписали Льюкарнську угоду, а на днях преса доносить, що в Парижі прирештовано французьку дівчину, Марту Морейєль і трьох Англієйців, що після звідомлень преси, мають бути британськими платними шпіонами, які добували військові пляни та передавали їх Англіїцям.

ПУСТИМИ СЛОВАМИ НЕ ЗНИЩАТЬ БЕЗРОБІТТА.

Скільки то ми не наслушалися під час міських виборів у Вінніпегу, що безробіття в Канаді немає, що його вигадали комуністи. Русинські патріоти присягалися, що в Канаді є роботи скільки завгодно для тих, що хотять працювати. Але ці пусті слова все таки не знищили безробіття і не доказали, що воно комуністична вигадка.

Безробітті не дають спокую міські ради у Вінніпегу. Ветерани підняли такі добру кампанію в обороні безробітних і безпеки своїх товаришів. Після виборів буржуазна преса вже не може замовчувати факту, що безробіття збільшується і стає дошкудливим. Пише вона про нього майже кожного дня.

Джо Ворд, що завдає підсвоєним департаментом Червоного Хреста в Манітобі, заявляє, що умовини у Вінніпегу нині гірші, як були рік тому назад (гляди "Фрі Прес" з 7. грудня 1925). Для підтвердження своєї заяви він вказує на факт, що за протиг останніх п'ятих днів в його офісі зроблено 400 просьб за негайною допомогою. Ворд каже:

"Після чого бисає йде в гору, ніякої користі з того не дається безробітним. Числа занятих робітників не збільшуються нині, РОБІТНИКИ ВИКОНУЮТЬ ТЕПЕР В ЧОТИРОХ ГОДИНАХ СТЬЛІК ПРАЦІ, ЩО ВОНИ ВИКОНУВАЛИ МИНУЛОГО ЛІТА В ВІСЬМОХ ГОДИНАХ. Нуджа нині далеко більша, як була вона в цім часі минулого року".

Ми певні, що Ворд до Комуністичної Партії не належить. Але він підтверджує ту ж саму правду, яку говорять комуністи. Те ж саме підтверджує заява В. Карона, вінніпегського агента Бекке-Брус компанії (гляди "Фрі Прес" з 8. грудня 1925). Він теж каже, що безробіття у Вінніпегу тепер гірше, як рік тому назад. Він заявляє:

"На жаль, робітники, що недавно прибули до міста, зваблені без сумніву поліпшенням в будівельній промисловості, загальною кашуччи, не надаються до роботи по лісових кемапах. Гіне подорожження є дуже пожадування гідне. Один бідний робітник просто упав нині з виснаження сид в мойому офісі".

Нарешті міський комітет від безробіття мусів податися і вирішив вдатися до провінціального правительтва, щоб добитися від нього частинної допомоги для найбільш терплячих безробітних. Правда, великих надій на цю допомогу покладали не можна, але цей крок є визнанням факту дошкудливого безробіття.

Тех саме діється і в інших містах Канади, головню в промислових центрах на сході. Пусті слова політичних брехунів не закривають дійсности. Що ж робить доміняльне правительтво? Воно дає вербує емігрантів в Європі, щоб збільшити армію безробітних і достарити канадійським капіталістам дешеvu робочу силу. Це дає їм спрому до даліше обнужувати заробітну платню робітників. Рятують так для безробітних як і для тих, що ще мають працю, є тільки в організації.

"ГАЙДАМАЦКА ДЗІЧ".

Таким "компліментом" кинув часодис польської шляхти в Вінніпегу "Час", з 2. грудня 1925 р. в вічі своїм русинським союзникам.

"Гайдамацка дзіч" В цему все сказано. Русинам з "Укр. Голосу", і "Кан. Українця" лишається тільки втерти лице, якщо у них воно є. Тим Русинам, що цідувалися під час останньої міської виборчої кампанії з властителями "Часу" та "Газети Католічкої", що на їх шпальтах містили свої передвиборчі відозви від імені десятків українських товариств та п'ять тисяч членів, тепер лишається тільки скласти візитку до своїх союзників "славинського походження" і подякувати за новий титул — "Гайдамацка дзіч", якою вони охрестили тих борців, що в листопаді 1918 року боролися за Львів.

В минулих числах "У.Р.В." подавано було виборчі відозви Русинів за підписом "д-ра" Дика і Бонівського, які вони містили від імені українсько-польсько-німецько-російських товариств в цих газетах польської шляхти: в "Часові" та "Газеті Католічкій". А тиждень пізніше "Час" в редакційній статті називає Українців — "Гайдамацка дзіч".

Правда, він цего не каже впрест на адресу тих "поважних Русинів", що злучилися в Вінніпегу з польською шляхтою проти кандидата Комуністичної Партії. "Час" лише це на адресу тих українських борців, що в листопаді 1918 року склали свої голови за Львів, що боролися за Галичину проти армії Галера. "Час" називає їх "гайдамацькою дзічю". Він називає так тих, що боролися в армії Петрушевича не за комуністичну Галичину, але за таку, якою до недавня хотіли ті Русини, що нині злучилися з польською шляхтою в Вінніпегу. І коли "Час" на 8-ій сторінці хвалить вінніпегських Русинів (консервативних агентів) і висловлює надію, що той русинсько-польський союз і далі буде працювати в користь консерватів, то в редакційній статті достовірно пише:

"...Lecz oto w tej samej chwili, gdy odradzała się Polska — najwierniejsza jej strażnica kresowa, PRASTARY POLSKI LWÓW sprzął serdeczną żywą krewią najlepszych swych synów".

"...W grzechocie karabinów, w ryku armat, w łunach pożarów, w jęku rannych, ujrzał ja Lwów w ów pamiętny listopadowy ranek 1918 roku. Jarzmo niemieckie miał on zmienić na HANIEBNE PĘTA HAJDAMACKIEJ DZICZY".

"...Dnia 22 listopada, po trzytygodniowych bohaterkich bo-

jach, Lwów znów staje wolny i mimo poniesionych ofiar radośny, bo z macierzą swoją świętymi związany węzłami krwi, dozwolnie dla niej przelanej — ZWIĄZANY JUŻ NA WIEKI".

"Гайдамацка дзіч" — каже "Час" на тих, яких українські патр-р-іоти в Канаді і по цілому світі називали героями.

І коли "Час" в редакційній статті називає всіх українських патріотів в Галичині і ту українську армію, що боролася за "prastary polski Lwów" "гайдамацькою дзічю", то на четвертій сторінці в тому самому числі він називає українських робітників у Вінніпегу "вуйками". За те ж хвалить тих Русинів, що прийшли і вклонились польській шляхті і ксьондзам в Вінніпегу та висловлює надію, що праця в напрямку русинсько-польського обєднання русинських наймитів далі буде провадитися.

"Żalować tylko trzeba, że za różno powstał związek Zjednoczonych Towarzystw, aby przeciwdziałać propagandzie komunistycznej. MIEJMY NADEJŚCIE, ŻE PRACA W TYM KIERUNKU PROWADZONA BĘDZIE NADDAŁ NIEUSTĘPLIWIE I WYDARZAŁOBY WYNIKI".

Таку саму надію висловлюють і Русини з "Укр. Голосу". Ось порівняйте:

"Після такої проби можемо сміливіше дивитися у будучину і оскільки теперішня проба була невдачною, о спільні з довірим можемо приготуватися до нової проби — на наступний рік". ("Укр. Голос" з 2. грудня 1925).

Та русинські панські наймити спільною мовою говорять з польською шляхтою проти свідомих і організованих українських робітників. Так українські хруні в Вінніпегу заходили в багню польської шляхти, яка плоче їм в пику, називає їх брудними словами. Так ці хруні не поїдали оголосити своїх відозв в своїй пресі, щоб закрити своє чорне хривуство перед своїми власними прихильниками в Канаді і помістили ці відозви за власним підписами лише в пресі польської шляхти. Так вони навіть поїдалисували під тою відозвою імена людей, які не давали їм на це ні права, ні згоди.

Так роблять Ількови, Твердохліби, Стовоки, Даниловичі в Галичині, Оскілки на Волині, так зробили панські наймити і в Вінніпегу. Зробили тоді, коли ті самі їх союзники зазивали в боротьбі за Львів, за Галичину в 1918 році — "гайдамацка дзіч".

Маєте ще ви, панове Русини, лице? — То втерті його. Мейтї.

В Могилєво-Подільській окрузі відкрито 127-нових шкіл (3 жидівських і 2 польських) та 14 харчових пунктів для дітей.

В кожнім містечку, в кожнім селі в день 8-ої річниці Жовтня відкрито нову школу, хатучитальню, клуб або яке не-будь нове підприємство — млин, олійницю, електричну стацію (напр. село Петриківка на Катеринославщині), то що. Це в самий день свята.

А за цілий минулий рік щоденно відмічалися нові й нові здобутки на трудовій і культурній полі.

Промисловість С.Р.С.Р. за останній рік зростає на 50 відсотків в порівнянні з попереднім роком і сьогодні досягає вже 72 відсотків довоєнного свого стану.

Сільське господарство виробило вже до 74 відсотків свого довоєнного стану. Цюм допоміг, безперечно, останній 4 мільярди вврожай.

Оці досягнення працюючі Радянського Союзу не тільки бачуть, але й відчувають на кожнім кроці.

Довести промисловість та сільське господарство до тако-го становища, як було до війни — оце завдання, що стоїть перед робітниками й селянами на 9-ім році існування радянської влади. Державним господарчим пляном вже це передбачено і підраховано а трудящі маси вже взяли за енергією за дальшу роботу.

Ще промине рік і господарство Радянського Союзу, що було цілковито зруйноване довголітними війнами, голодом та наскоками ріжних банд, стане на тім самім рівні, що було в мирні довоєнні часи. І все це за короткі роки героїчної боротьби й праці серед надзвичайно важких умов.

Довоєнне становище народного господарства це не мета наша. Це тільки мірою нашого росту, це та лінія, що через рік працюючі С.Р.С.Р. переступлять її і підуть ще швидшими кроками дотаняти й передоганяти Західну Европу своїми господарськими успіхами.

Ів. Ткачук, Катеринослав, 15. листопада 1925.

В ГОЛЯНДСЬКІЙ ІНДІІ.

На Індійському океані лежать декілька великих, та малих островів: Ява, Суматра, Борнео. Вони знаходяться під гнітом Голяндців і тому звуться Голяндською Індією.

По своїй величині, Голяндська Індія, або Індонезія, як її иноді звуть, значно більша, як сама Голяндія і в чотирі рази більша ніж Франція. Живуть там жовті народи: Малайці та Палуаси. Останні ще й досі лишилися диками, тоді як Малайці вже багато переняли у Европейців.

Всього населення біля 30 мільйонів. Найбільше населення на острові Яві, який вславився своїми заводами, що виробляють цукор.

Голяндська буржуазія жорстоко висискує місцеве населення, накладаючи на нього важкі податки.

Це довело до організації місцевої комуністичної партії, яка виступила на захист інтересів робітників проти місцевої та голяндської буржуазії.

Буржуазія відповіла терором, заслала комуністів на незаселені острови, але ніщо не спинило розпочаті боротьбу.

Діти там, як і скрізь жорстоко висискуються. Більшість з них мусить працювати по заводах та кафеїнних, тютюнових і цукрових підприємств (полах).

86 процент дітей зовсім не ходять до школи і вони навикають залишатися неписьменними.

А ті діти, що вчать по школах, вивчають лише дисципліну, режілі та те, що до влодоби буржуазії.

Школи для європейських дітей, добре пристосовані для навчання, а в школах для дітей робітників та селян нічого нема.

Там існують два типи шкіл: для дітей робітників та селян і для дітей тамошних кулаків та чиновників.

Влада витрачає на європейські школи для місцевого населення однакові кошти, в той час коли на 300 дітей тубильців приходиться лише одна європейська.

На армію та флоту витрачається чотири рази більше ніж на народно освіту.

Через це в липні місяці 1921 року комуністи в місті Семерангі, вирішили організувати для дітей свої власні школи.

Робітники й селяне відгукнулися на відозву про будування своїх власних шкіл і на зібранні засоби, ця перша школа була швидко збудована і відчинена.

До школи в Семерангі з усіх місцевостей з'їжджалися учні і швидко там їх було 200 осіб.

За рік до цієї школи, приєдналися ще девять других великих і малих шкіл з інших місцевостей, з загальною кількістю учнів в 1000.

КОЛОЧКИ.

Арифметика Риппиді.

Після міських виборів в Вінніпегу Риппидя сіла і почала рахувати голоси, що їх дістав кандидат "молокососів" і кандидат русинсько-польського союзу, який числить з обох боків по п'ять тисяч членів.

Обчисливши голоси — Риппидя рішила: як-би Якимішак був дістав 2070 голосів, а Попович около 1,100, то Якимішак був би вибраний.

А коли-б Якимішак дістав був всі голоси з лівничого Вінніпегу, то тоді він був би тільки сам вибраний і більше ніхто — правда Риппидю?

Це називається — дурний думкою багатий.

Риппидя сердиться.

Як і треба було сподіватися, "Укр. Голос" називає вже своїх вчерашніх союзників, — греко-католиків — зрадниками.

Це він так тіє на адресу українських робітників греко-католиків, а Божика і Комана хвалить.

Тим самим Риппидя признає, що її плонули в очі.

"По братньому".

"Укр. Голос" з 25. листопада називає польського шляхтича Сендзяка чоловіком "славинського походження", а польська газета "Час" з 2. грудня пише, що Українці, то "гайдамацка дзіч".

Нічого собі союзники!

Радяться не визнаати Старосольського.

Кажуть, що як Риппидя з Лешишиним прочитали в "У. Р. В." заяву др. Старосольського, оборонці і очевидця розстрілу Мельничука й Шеремети, то склали спільну нараду і рішили доказати, що д-ра Старосольського ніколи й на світі не було, нема й не буде.

Фантазія.

Пду у вулицю і стрічаюся з редактором "Укр. Голосу". А що ми в "приятельських відносинах", то поздоровкались і розговорилися.

Знаєте, — кажу я, — трохи тяжко вам доказати, що Анна Мельничук не сестра Степана Мельничука.

Але-ж прошу вас, — каже редактор, — вона зовсім не сестра, це-ж собі "віна дівчина".

Та власне, власне, що тільки дівчина може бути сестрою. Хлопцеві бути сестрою кому-б то не було не випадає — вперся-таки я.

Чим ви мені це докажете? — крикнув редактор. — Я й зовсім вам не докажу... Я тверджу.

А хто такий ви? — спитав мене редактор.

Я є я і більше ніхто — відповів я.

А я вам докажу, що ви не є ви... — Як, я не я? — спитав я здивований. — Хто-ж тоді я? — Ви не є ви, але ви є хтось инший! — сказав редактор підсовуючи окуляри.

Але-ж, прошу... Ви докажіть мені, що я не є я... — А ви докажіть мені, щоб ви є ви — перебив редактор. На цему наша фантастична розмова скінчилась.

Чи то лац, зовсім ніякої розмови не було. Це просто фантазія збудована на дійсному мудравуванні редактора "Укр. Голосу".

Куркулденко.

ОРИГІНАЛЬНИЙ ПРОТЕСТ.

В Тянь-Дзіні (Китаю) случилося, що трамвай переїхав на колесника (того, що їде на ровері) і він погив. Похорон з його тілом спинився на місци, де він погив. Труму положили на трамвайні шини і так довго не вступилися, доки трамвайє товариство не перепросило заплаканій вдови та не заплатило її відшкодування. Як це сталося, то Китайці забрали труму і поховали.

В ОБОРОНІ ПРАВДИ.

До "Українських Робітничих Вістей".

Шановна Редакціє! Хоч тов. Ірчан дав належну і вичерпуючу відповідь Д. Д. Лещиншину на його підлу брехню про славних героїв революціонерів т. т. Мельничука і Шеремету, я не можу здержати й свого обурення проти тих, що на героїчській смерті славних революціонерів творять свою ганебну спекулятивну політику за допомогою таких писаків, як Лещиншин з "Українського Голосу".

Не одмовте надрукувати відповіді уривки з листів тов. Мельничука до мене:

"...Курін, в котрім я знаходюсь, продовжує ту ниточку історії славних Уссуєв. Підшептання петлюрівських агентів на нас не вплинули і ми осталися вірні своїй ідеї... Віра в нашу кінцеву перемогу ні в хвилиночку не притухла і ми перші, що Червоні прапори скоро засяють на високім замку та на верхах Карпат".

(3 листа писаного мені тов. Мельничуком з Уманя 30. VI. 1921 р.)

"...Прошу Тебе пиши частіше, кожне Твоє слово додає мені більше сили і витривалості в нашій великій боротьбі за комунізм..."

(3 листа писаного з Бердичева 16. VI. 1922 р.)

"...На твоє питання, як я задіявся на Твій візді в Америку чи Галичину, то скажу тобі таке: на мій погляд нам всім Галичанам комуністам давно вже треба було піти організовано в підполле в Галичину. Сидячи тут на Україні ми ні трохи не зменшили страждання галичанського робітництва та селянства. Хоч ми інтернаціоналісти і для нас все одно де ми будемо працювати, однак рішій, що для Революції ми можемо принести найбільше користі тільки в Галичині і тому, коли ми стремімося до того, щоб дати як найбільше зусиль Революції, то ми повинні іти на підпольну роботу в Галичину..."

(З останнього листа тов. Мельничука до мене, писаного з Бердичева 3. IX. 1922 р.)

Через два місяці, як відомо, т. т. Мельничук і Шеремета були зловлені в Галичині і розстріляні. Мені здається, що всяка чесна людина, яких би політичних переконань вона не була, з наведених уривків з листів т. Мельничука зробить правильний висновок, що Мельничук не думав про скінчення своїх студій, він ніколи і не споминав про це в своїх семи листах до мене. Він все горів жадобою боротьби за соціальне й національне визволення братів наших Галичан. Він мріяв про "червоні прапори на Високім Замку та на верхах Карпат".

І не здержав своєї молододітської натури, з товаришами поніс ці прапори в Галичину і там героїською смертю помер, посіявши зерно революції на рідній землі, що швидше чи пізніше дасть свої плоди.

Чи тов. Мельничук був комуністом, я думаю він сам найкраще говорить за себе в наведених вище уривках з листів.

За сповідь т. Мельничука і причастіє перед смертю може писати тільки звичайний людський голос. На це, думаю, й відповідати не варто, бо багато це живе товаришів Мельничука, що знають, як він ще молодим хлопцем в гімназії ставився до цих релігійних церемоній, а пройшовши жорстоку життєву школу війни й революції, ясно що дивився смерті в вічі й словами "Інтернаціоналу", що став його молитвою. Це може бути незрозумілим тільки таким типам, як Лещиншин, що вище всього цінять своє плуто та бездарну голову. Вони ж то так і роблять, що коли не можуть стати до боротьби з живими противниками, то хоч мертвого будуть чіпляти і обливати брехнею. Це ознака безсилля, плазуництва перед "папачами" і гидкої підлоти не людської.

Але чесні трудівники українського народу розп'яті сьогодні Галичини, Радянської України та еміграції не дозволять всяким Лещиншинам очеркувати світлу пам'ять своїх героїв-революціонерів.

Не смійте топтати того, за що сотні тисяч і мільони кладають свої голови. Вихвалюйте собі Петлюру та його діла славетні, сповідайтеся і причастієтесь за своїх душ спасення, бо вам тільки всього й осталося.

А імена славних героїв-революціонерів будуть записані в історії незганьбленими, а такими світлими, як Вони були в дійсності. На це в руках робітників та селян є багато історичних документів і багато живих свідків.

Ів. Ткачук.
Катеринослав, 15 листопада 1925.

З ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

НЕМА СПРОМОГИ.

Чуєш, як вони не раз "дискусують", то аж почервонієш. Ви повинні більше ознайомитися з цєю справою. Та ж про це писало багато р'єв в нашій газеті і журналі.

Нема спромози, товаришу! То проби представити, то співають, то ріжні комітети і так сходять вечір за вечором. На читання не остається часу.

Це до певної міри треба признати. Але ось проба співу, або проба представлення, а на салі повно наших членів і членкинь, які не беруть участі в жадних пробах.

Попидирають стіни й говорять так, що навіть перекаждать тим, які роблять."

Ці, що стоять попід стіною, кож "дебатують". Осць найдуць в газеті допис зі своєї місцевості, або в журналі допис школярки й роздовалить над ними дописами цілі вечери.

От, написала, що до школи ходить п'ятдесятітеро дітей, а то лише сорок і девять.

А-я, я.
Не по правді подають.
А в газеті, бачили? Написано, що товаришка Макоголенко добре вивчалася в своїй розмові. Та те до правди! Вона ж два рази була замоталася!"

Або вона що така вчена? вмішуеться й товаришка. Та я її ще з краю знаю. От над такими "справами" траплять вечери. Коли нема дописів з їхньої місцевості в газеті ані в журналі, то їхнє читання обмежується лише на

пошукування і оголошення.

Це не відноситься до всіх наших членів і членкинь. В нашій організації є багато членів і членкинь, які читають, студіюють і вміють розбиратися в ріжних питаннях. Але є й такі, про які згадується.

Замість читати повчаючи і інформаційні статті та дописи в газеті, журналі та книжках, вони витрачають марно час над дописами з власної місцевості та роздовалить над тим, що на забаві трало п'ять музикантів, а дописувач подає шість. Товаришка два рази "замоталася" в своїй промові, а дописувач подає: "не-добре-вивчалася. Дітей ходить до школи п'ятдесятітеро, а дописувач подає, що сорок п'ять і т. д.

Вже найбільше "гелів" дістає той, що писав допис. Не тому вже, що подав дещо не так, але тому — на що писав.

Та ж він разом зі мною робить!"

Ото найгірше, що він разом з ним робить й береться писати.

Це така заздрість, проти якої треба боротися й викоринювати її.

Бо вона ще не викоринена із наших власних рядів. Треба побільше читати наукові книжки, газети і журнали, бо це одиничний лік від заздрості.

Коли побільше будемо присвячувати часу на освідомлювання себе самих, то в той час буде усунена і заздрість і те слово: "Нема спромози".

Поменше балачок, а побільше серйозного думання.

Драпака.

ГЕНЕРАЛ В ТЮРМІ.

Тому пару місяців військовий суд засудив генерала Чікедла, команданта Кракова на 2 місяці криміналу за те, що під час повстання робітників в Кракові у листопаді 1923 р. він передав команду над містом робітникам.

Станіславівська Дуброва має честь містити у своїх мурах того достойника. Сидить він у келії, з якої свого часу втік Січинський.

213,480 БЕЗРОБІТНИХ.

213,480 безробітних нарахував уряд посередництва праці у Польщі в останній тиждні: це тільки по містах, а по селах? Це тільки уряд нарахував, а скільки він ще їх не нарахував?

НАДІСЛАНЕ.

ДВА ВЕЧЕРІ В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ.
"ЧОРТ І ЛЮДЕ".

"Чорт і люде" — це сатира-комедія в 3-ох діях з прологом (вступом), яку Драматург при УР.Д. в Вінніпегу відіграв 5 грудня. Правильне її називають "Сентиментальний чорт", але наш аматорський переказ називають на більш зрозумілий для робітничого загалу. Вони є той думки, що коли мистецтво має служити пролетаріату, то воно повинно бути йому зрозумілим від назви понаочі.

Зміст цієї сатири такий: в прольогі чорт посварився з сатаною, потім залажился з ним, що люде добрі і він піде між людей робити добро. І пішов. В першій дії він зробився мистцем і пішов до інтелектуальної родини найняти собі помешкання. А там три дівки, які і почали до него свататися. Так вони і їх батько вчилися до чорта, що він закричав: "Сатано, я програв".

В другій дії той самий чорт прийшов до тій самій родині вже бідним студентом. І знову та сама історія. Тільки тут ще збралося п'янке "Товариство допомоги білому бляжко-му". Звичайно, лицемерне панське добродійство, яке дебатує над тим, чи дати три карбованці допомоги бідній праці. Після двох дебат допомогти праці і їм дитям відкадають, бо у неї на стіні висить годинник. "Бачиш чорт це лицемерство і каже: "Сатано, я знову програвав".

В третій дії чорт робиться грушляким старцем і знову приходить до того дікаря та за дороти подарунок підмовляє вийти заміж за себе шенішлякитською дівчиною, дочку дікаря. Він думає, що може хоч на молодечку, не зпуста ще дівчинка не продасть себе за золото. Але дівчинка за дороти подарунку годиться вийти заміж за того трупа і чорт в розпучі кричить: "О, люде мерзенні!!! Сатано, ти переміг!". Одночасно ця комедія є сатирою на футуризм в письменстві та малярстві. Отже, одним кінемем бе по дичейному панському демократичному добродійству, а другим по футуристичних вибриках.

Зміст її досить тяжкий і для неї треба, що називається, інтелектуальних слухачів, та аматорів, що розуміють її зміст. Інакше, з неї можна зробити комедію, але зміст затерти.

Наші аматори, не дивлячися на короткий час для підготовки, добре з нею справилися. В головних ролях добре вивчилися т. т. Штатульський, Попович, Хоружай і т. т. Василюва, Мойскова, Янішевська. В другорядних ролях добрі були т. т. Хвалібога, Гордієнко і т. т. Мальована. За те вже слабо в другій дії випали деякі поодинокі сцени. Замітне було незнання роль на пам'ять, а через це губився зміст. Але і в тих незначних дефектах аматори невинні, бо тоді-ж найкращим артистам вичити нову п'єсу за дві з половиною проби.

Взагалі-ж публіка була вдоволені і такі добре насміялася, а місцями і самі аматори на сцені зражували себе і сміялися з власного "мистецтва". А було-б ще краще, коли-б режисер був скоротив зміст цієї комедії хоч на одну третину.

КОНЦЕРТ.

В неділю, 6 грудня відбувся в У. Р.Д. черговий концерт. Концерт, як і все, гарний. Сала переповнена, програма добра, виконавці добрі. Жи-

вочий відділ, старанням якого цей концерт відбувся, постарався в гарній дусти, терпели та сольові співи. Концерт відкрила старша група маюдопільної оркестри. Гарно співала т. т. К. Палюк "Лайтка дробина", потім дуже добре виконав пару кусників на піаніно молоденький т. т. Івась Кучміє. Центром вечора був італійський гармоніст зі своїм сином, маленьким хлопчиком. Як тільки проголошено, що він буде грати, то зала вже загуділа від оплесків. Його викликали три рази. Далі знову йшли пієсти, солісти, дуєти.

На павзі виступив з короткою промовою т. Попович. Говорив він про минулі місські вибори в Вінніпегу, відзначив велику перемогу робітників, не дивлячися на всю чорну роботу противників, що халявалися десятками своїх товариств та п'ятома тисячами членами.

Після т. Поповича виступив т. Зімловський і сказав, що родина його українського робітника знаходиться в розпучливому положенні, бо її батько лезе вже три роки хорити, та просив присутніх скласти жертву на допомогу дитям цієї родини. Присутні склали щось померш \$40.00.

По павзі продовжилася програма концерту. Виступив міншій хор т. т. Капуєнук відігравала сольні ді аккомпанімент на піані-т. т. Третак. Гарно грали на піаніно молоді т. т. Баранюк. І було-б добре на нєму скінчити програму, бо те, що прийшло слухачам, було дождко дождо до бочки меду. Той хто заведе концерта, повинен обов'язково переганювати, власної хт. і з чим їде на сцену. Хай собі подібно торезують в "пробісах" чи "народних домах" але на нашій роб. сцені халтурі нема місця. Вірю, що це був собі значний внесок до того, що більше цього не повториться. Над халтурою в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу давно вже поставлено осиковий кілок і хай-же вона більше не воскресє в ніякому виді. Дяка.

ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ В ЛІСОВІЙ КЕМПІ.

Чізгоам, Алта.

Лісова кемпа Чізгоам положена над річкою Атабаска, по залізничорозійній лінії Едмонтон—Доннеген около 100 миль на північ від Едмонтону. Нема тут близько ні містечка, ні фермерів, лише лісовий тартак. Зимою робітники ріжуть дерево в лісі, а літом працюють в тартаку. Працюють тут робітники ріжних національностей. З українських робітників, лише двоє нас тут є, що читаємо робітничі газети та кілька Югославіє, а решта робітників нічим не интересуються, лише картами та іншими дурниціми. Для мене-приходить сюди "Воркер" і часом беруть його читати англійські робітники, халаять, що дуже добра газета, але скажи, щоб передплатив, то почуєш, що нема грошей, бо програє в карти, або віддав за горілку.

Платять тут робітникам — 35 центів на годину, а харчі \$1.00 денно і дуже вони бідні, бо не варта її подолити. Але нема тут коні, то нема кому і вліпнутися. Скажаться часом робітники один другому, але так щоб ніхто не чув.

Недалеко відся працюють на залізничі секціонери, де є двоє укр. робітників: один фамилійний а другий самотій. Вони читають лише "Кан. Фермера", який однак не був доволені. Одного разу двоє нас — я і мій товариш, пішли відвідати ту секцію та взяли з собою "Укр. Роб. Вісти". Другим разом ми занесли тим робітникам "Укр. Роб. Вісти", "Фармерське Життя" і "Робітничю" і лишили їм. Слідуючим разом самотій робітник передплатив собі "Укр. Роб. Вісти", ще в дав на пресовий фонд, який передплатив "Фармерське Життя", а його другий на передплатила "Робітничю". Тепер, сказали вони, ми будемо спільно читати собі ці робітничо-фармерські часописи і вчитися з них.

Так поступено наша праця прискорює собі дорогу в дадекі глухі закутки між робітників. Треба тільки, де є хоч один читач нашої преси, щоб він старався поширити її, приєднуючи нових передплатників. Цим він зробить прислугу своїй пресі і тим людям, що будуть її читати. Цим він приєднає нових членів до сивої робітничої громади.

Робітник.

ЯК ВИГЛЯДАЄ БУТЛІГЕРСТВО НА КЕМПІ.

Арнрайор, Онт.

Працював я якийсь час в лісовій кемпі в Онтарію. Працюють там робітники в більшій часті Французи. Українських робітників крім мене було там двоє: один старший, а другий ще 19 літній юнак канадського виховання, який добре володіє англійською мовою і французькою. На початку, як я став до роботи, той хлопчик гарно говорив зі мною. Я рад був мати такого товариша, бо через него можна було розуміватися з французькими робітниками. Але через якийсь час я побачив, що той хлопць вечери просиджує в компанійному офісі, тож я став його остерігатися. Правда, він сам мені признався, що вже п'ять літ працює в цього формана і що той форман дуже пік. Пізніше я й сам побачив, що нєму правда. Робітники надувають цього формана. Мені тільки було дивно, де вони дістають горівку.

Тому, що умовини праці там дуже погані, і, vorобинши місяць, кинув роботу. Коли я вже кинув роботу,

прибій до мене той маленький хлопчик і каже, як вухи. "Ви будете на станції, то там скажете. Головніше калеркові, що як приїде павзунок не пише їм, щоб він прислав його скіда", до кемпі. Бо як ви подієте, то той калер не буде знати куди діти павзук за нами посилає". Догадався я, що то за павзук має прийти на мое імє, збрів до громади того хлопця і пішов з кемпі. Прийшовши на станцію, я не знав, що маю робити. Мені хотілося відкрити цілу ту справу і віддати в руки владстей того хлопця та офісового калера. Бо-ж вони, спроваджуючи горівку до кемпі на мое імє без мого відома, могли легі закопати мене. Віддати цих людей в руки я м'ї, бо той хлопць казав мені про сідко, павзук і воївах геть. Хай вони перекладають на інші руки.

Ось маєте, товариші, візрєнь, як ріжкі панські наганчі роблять. Вони спроваджують горівку до кемпі на імена богу-духа вірних робітників. Тим вони себе аскурують, а робітника можуть заплхати в тюрму або на велику грошеву яку.

ПОМІЧ ТОМУ, ХТО НАМ ПОМАГАЄ.

Вегрєвца, Алта.

Цей-ж річ просто природа: зробив для мене товариш чи сусід щось доброго, я повинен йому відплатитися добром. Та це "справа особиста", а не громадська. Таке, звичайно, роблять між чесними сусідами, між людьми совісними.

Але ми творимо громаду. Українські робітники і фермери в Канаді творять одну велику громаду працюючих. Хто тій громаді помагає? Хто її опсидомляє, організує, кличе до злуки і братерства та до боротьби за краще життя, вказуючи одночасно той шлях, до якого ми повинні йти в цій боротьбі? — Це робить ніша робітничо-фармерська преса і література, це роблять "Українські Робітничі Вісти" і "Фармерське Життя".

То-ж природно, коли та преса помагає нам стати людьми гідними своєї класи, ми повинні помогти своїй пресі стати дієвими, ще сильнішим нашим оборонцем. І це вже зрозуміло багато читачів, багато тих, яких наша преса вирвала з неволі темноти. Осць так зробив старенький товариш Григорій Донганюк, який склав на мій руки шість доларів і сказав: "Випиши, прошу, зараз ці гроші до нашої преси, бо її потрібна допомога". Другий товариш, Г. М. Бордей склав два долари на "Фарм Життя" і каже: "Скорше випишай, щоб моя передплата не спізнилася, бо цими днями вона кінчиться".

А таких добрих сусідів має вже наша преса по цілій Канаді і в Злучених Державках. І ці сусіди зростають, бо один бере приміч від другого, бо знає, що наша преса є його найкращим вчителем, порадиником і товаришем.

Колі старенький, сиволобий т. т. Донганюк дав мені шість доларів для преси, то сказав: "Піши, і хай живе наша преса і наша організація!" Коли це каже старенький люде, то що я маю робити? Я хочу док польовити гроші, що дав старенький товариш, тобто три долари і канчу: хай живе наша преса!

Товариші робітники і фермери! Відкупіться на голос нашого старенького товариша по цілій Канаді і Злучених Державках і шліть допомогу своій пресі та будуйте свою організацію!

Соколов.

Вєнжуєв, Б. К.

Товариші! Я дуже вдячний Вам за те, що не стримали мене "У.Р.В.", хоч ми рєшениць на передплату вже давно скінчилися. Тож зараз посилаю Вам \$5.00, з чого \$2.00 на відновлення передплати за "У.Р.В.", \$1.00 на пресовий фонд і \$2.00 за книжки. На будуче буду старатися працювати для нашої преси ще тільки зможу. Минулого травня не багато зробив, бо товариші були шкідливі на роботі, а наш відділ дуже кепсько стоїв. Підприємство устроївмо віддалом зовсім не поладувалося, бо ще треба було докласти до них. Пізніше ми трохи покрили недобір, а зараз беремося до праці в користь нашої робітничої преси.

Відаю в Венжуєв на свої зборях рішив підприняти кроки в тій цілі і організувати пресовий комітет, який звязав до праці в місці аністопді. Вірю, що осмігне мою і венжуєвське робітничю не поведистеся вислідом своєї кампанії й користь робітничої преси.

З Човариським привітом,

П. Лєлюк.

Форт Пєлєй, Саск.

Товаришу Редактору! Посилаю Вам \$4.00, з котрих \$2.00 як піврічну передплату на "У.Р.В.", а \$2.00 як кару за те, що я п'ять місяців отримував по дві числі "У.Р. В.". Про це я Вам ніколи не писав до В. У. Про це я Вам ніколи не писав до В. У. Я старався заставити їх читати "У.Р.В.", але вони так забили її та залажили єгомосіями, що болять робітничих часописів. Так само їм бабдує до того, що газета ніше, для них аби були ріжні оголошення та ще й з образками. А найголовніше, вони читали-б вже якось, коли-б безплатно. Тож я рішив більше ніх не платити. Тож-ж прошу зарахувати цих два долари або на пресовий фонд, або за ті подвійні числі "У.Р. В.", які я отримав, а від тепер прошу салати мені тільки по одному числі.

З товаришським привітом,
Іван Шанювський.

РІЖНІ ВІСТІ

ПЕРЕДАЧА ЛІСІВ СЕЛЯНСТВУ НА УКРАЇНІ.

Народний Комісар Земельних Справ Радянської України Дудник, заявив, що лісовий фонд у 39 округах України вносить 3,509,000 десятин, з чого 39 відсотків передается селянам. До революції селянство мало в посідання тільки 8 відсотків. Площа лісів, які передается селянству, вносить 1,420,000 десятин, з чого 400 тисяч десятин передается селянству з правом-корчужвання та переміни той площі в управну землю. Дотепер передано селянам уже 815,000 десятин ліса. Передача всього призначеного для селян лісового простору закінчиться аж у 1926 р. Супроти цього, що на Україні за мало ліса, В.У.Ц.В. К. рішив постаратися про те, щобі передати українському селянству на пільгових умовах частину лісового фонду Російської Федеративної Республіки і Білоруси.

УКРАЇНСЬКІ СЛОВНИКИ.

Центральна Комісія українців доручила Наркому Освіти У.С.Р.Р. встановити рєчниці видання українського академічного та термінологічного словника. При цьому Центральна Комісія зазначила необхідність всебічно прискорити видання таких словників.

СТРАХІТТА З КИШИНЬОВСЬКОГО ПРОЦЕСУ.

В процесі 485 бесарабських селян, обвинувачених за збройне повстання, азіанання підсудних виявили такі жалючі подробиці способів тортування й мучення в'язнів, що волосся став дуба. Один з обвинувачених, вчитель Крєцу, бувший селянський посол і секретар кишиньовської секції селянської партії заявив:

"Все те, в чому мене обвинувачують, (себто його неначе-б то участь в татарбунарському повстанні) виявляється неправдою вже хоч-би тому, що я тоді був в Бухаресті. Мое так аване "признання" вимушено на мені в темній тюремній пивніці, де мене по приставленню три дні били до крові. Колі опісли я відкинув азіанання, всаджено до комірки, вбудованої до тюремного виходка, де з причини тієноти (широка була 40 сантиметрів) я мусів стояти 5 днів і 4 ночей. Слідчий суддя заявив мені: "Приєднаю на хрест святий, що нуздено зогниєш у тюрмі, колі відкаличеш азіанання."

Дитяча праця і навчання не є нормована федеральними законами, мимო того, що так в пресі як в конгресі було про це багато говорено. Кожний степіт американської федерації має свої особи права і закони, які ріжно нормують дитячу працю і шкільне навчання дітей. Вік, в якому дитина може найбяттє до праці, скільки годин праці в день, пора праці (день або ніч), санітарні умовини, в яких приходить працювати дитині а так само вік до якого дитина повинна ходити в школу є ріжно встановлений законами в поодиноких степітах.

ДИТЯЧА ПРАЦЯ І НАВЧАННЯ

Дитяча праця в Америці не є нормована федеральними законами, мимο того, що так в пресі як в конгресі було про це багато говорено. Кожний степіт американської федерації має свої особи права і закони, які ріжно нормують дитячу працю і шкільне навчання дітей. Вік, в якому дитина може найбяттє до праці, скільки годин праці в день, пора праці (день або ніч), санітарні умовини, в яких приходить працювати дитині а так само вік до якого дитина повинна ходити в школу є ріжно встановлений законами в поодиноких степітах.

Дослідці над дитячою працею початі в місяці березні 1924 року Каліфорнійським Статистичним Бюром Праці виказали, що в степіті Каліфорнія в тому-ж році було зайнятих 5 тисяч дітей при роботах в рільництві. Дальше стверджено, що з того числа найбільше дітей працювало в бавовняних плантаціях — і то з переступленням закону про дитячу працю і навчання.

Статистичне Бюро повідомляє про заведення в Каліфорнії однакової системи при пе-

СТЕПАН МЕЛЬНИЧУК.

робітничо-селянський герой, розстріляний польською шайкою 1922 року в Чорткові за участь в повстанні і по трьох роках мученичої смерті аневашений брехняєм "Укр. Голосу" в Канаді. Помімо безсумнівних доказів т. Ірчана, що "Укр. Голос" бреше, він далі вивисє брехні на робітничо-селянських героїв. (Фотографія знята в 1916 році, колі т. Мельничук був в 8-ій класі гімназії.)

АННА МЕЛЬНИЧУК.

рідна сестра Степана, що недавно приїздила з Галичини до Канади і вразилася брехняєм "Укр. Голосу" києнщина на П. Брота-мученика, опрокнула їх так на сповідач робітничої преси, як і перед тисячовою робітничою публікою устною "Укр. Голос" намагався збрехати, що вона не є рідною сестрою Мельничука. Для розумної й чесної людини вистарчить поранити ці дві фотограф

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

НАША СОВІСТЬ ЧИСТА.

Старанням відділу Жіночої Секції у Вегреві відбувся 24 листопада забави в користь журналу "Робітник", а 26 листопада Драмгурток відіграв драму Г. Ірчана "Давнявщина", мистецтво з якої привертало увагу робітничо-фермерську пресу. Цим українська робітниця і робітничі міста Вегреві та околиці фермери зробили гарну культурну роботу, бо своєю працею і фондами дали допомогу своїй пресі. Місцеві патріоти, поборники тих, що в Вінніпегу залучилися з польською шляхтою проти робітників, не перешкодили нашій підприємстві та ще й вказали на судити нас, мовавши, ми всі гроші віддаємо до Вінніпегу. Таким балабачкам ми не дивуємося. Не приходило до нас — байдуже. До нас приходять численні робітничі фермери та чесні міщани. Вони не питають нас відда, чи ми видалі свої доходи до Вінніпегу, бо вони бачуть на оголошеннях, куди й гроші йдуть. Ці гроші йдуть на підтримку тієї преси, яку вони читають. Хіба лише було-б, коли-б ми устроїли представлення, а відтак за ці гроші створили бодай якусь... Тоді догодили патріоту ще десять раз гірше кричали-б. Тож наше сумління чисте. Ми прагнемо для своєї преси, для її зміцнення, поширення, для власної освіти. А ті, що нас кричуть, самі нічого не роблять. Люде, що приходять численно на нашу підприємству, підтримують нашу організацію морально, а нашу пресу матеріально і за нею ширше подивляються. А ті, що з своїм патріотизмом несуться як баба з сунуло, сивомого робітника та фермера, з якого вони якнайбільше могли, то носили-б вигляд над воєм.

РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ.

Старанням відділу ТУРФДІМ у Беверлей, Алта. відбулася 30 листопада масове віче, на котрому голодував т. І. Торчинюк, а промовляли т. М. Савка, організатор ТУРФДІМ на заході Канади. Тов. Савка досить вкрито зазначив теперішнє положення фермерів та робітників, а потім широко пояснив значення Товариства Укр. Роб.-Фарм. Дім для працюючих. Ця організація зробила серед українських працюючих мас в Канаді велику освітньо-організаційну роботу. Це він доказав фактами й цифрами. ТУРФДІМ є єдиною організацією серед українських працюючих мас, що боронить їх інтереси, освідомляє і вказує кращий шлях в життя. До неї повинні вступити всі українські робітники і фермери. Митинг відбувся щасливо і гарно. Потім присутні стали відповісти на які т. Савка добував відповідей. На далішню порожню організатори присутні склали \$3.76. Бажаємо т. Савки успішної подорожі. З всіх робітників і фермерів кличемо дати нашому організаторові моральну і матеріальну підтримку. О. К., секретар.

ХТО РОБИТЬ РОБІТНИКІВ БІЛЬШОВИКАМИ.

Капіталістична преса, а за нею і українська преса продали пресу ніхто не читав. Роботу тут було ледь-ледь і хоч за таку плату, але й повинна тоді була дешева. Потім почала дуже розвиватися техніка. В містах і в сільській місцевості, в містах і де-б то не було, де колись працювали робітничі руки, їх замінила машина. Де колись працювали сотні робітників, там тепер працює кілька осіб. Інших вигнала машина за браму. В 1913 р. будували в Келгарі великого елеватора. Коло цієї будови через два роки працювало 2,000 робітників. А в 1924 році будували такого самого елеватора в Венкувері. Там 500 робітників збудували його за 8 місяців.

А що-ж робили ті інші робітники? Вони сиділи без роботи і більшовичились. У Венкувері поновили робітничий. Минуволі весни буржуазна преса в Венкувері писала, що місто буде проводити каналізацію і ця робота буде коштувати \$886,785. Преса писала, що багато робітників дістануть працю, бокало навіть, що в Венкувері не хватить робітників. Як звичайно, що роботу забрав контрактор.

"ОХ, НЕ ЛЮБИ ДВОХ".

В суботу, 5 грудня 1925, Драмгурток при відділі ТУРФДІМ в Трансконі відіграв оперетку в 3-ох актах Антона Ів. Нагорського п. н. "Ох, не люби двох". Що до змісту самої штуки, то про неї нема що багатого говорити. Дивно те, що автор цієї штуки назвав її оперою. Після мого осуду, то не не є ніяка опера, а драма-комедія. Простенькі влучні любовні та ніжкі пісні, до яких навіть нема партитур. Штука представляє галицькі життя. Як в ній виразилися інші аматори і аматорки, то це треба згадати хоч загальною і вкорті, бо здається, що публіка ще ніколи не була так вдовошена з подібних штук, як з цієї. Це задовольняє публіку треба прислати добрий грі аматорів.

ПРАЦЯ ДРАМСПІГУРТКА.

В Укр. Роб. Домі в Едмонтоні продовжується робота з повним успіхом на культурно-мистецькому полі. До цього часу Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні виставив багато подібних штук: "Ніч під Явним Купалом", "На дні сліз", "Батраки", "Маєвний акорд" і т. ін. та дав цілий ряд гарних концертів. Все це зробили робітничі й робітничі, що замість маршувати на вечір, сходилися, вчилися, готували ці вистави і вили з ними перед люди. В цих виставах, головне в концертах найбільше своєї праці вкладає т. Вихрост. А вже найбільше заслугу на похвалу мають молоденька діточа оркестра. В День 7 листопада відіграли п'єсу "В Червоній Шумі", в якій змальовано боротьбу на Україні з денікінцями. Грали штуку добре, але вважали на увагу час, що витрачено на її підготовлення, то деякі гуртові сцени випали слабо. В них було мало життя.

В День 8 листопада відбулося святкування осмій річниць жовтневої революції в Росії. Свято випало досить гарно. Був концерт-митинг. Молода оркестра гарно поспівувала і публіка широко вітала її бурними оплесками. В той вечір робітничі пригадали собі революційну боротьбу робітництва в різних країнах від часу французької революції починаючи і тільки робітничі бунуші царської Росії успішно її завершили 8 літ тому назад.

В День 11 листопада відбувся концерт-митинг в пам'ять третьої річниць смерті революціонера Мельничука, Шеремети й Цепка. Ми назвали це святом жалоби. При першій точці програми як виконали, так і присутні розплакалися. Плакати — це річ не пролетарська, але часами, годі над собою запам'ятати. Робітництво жадує своїх борців і віддає належну їм честь. На їх приміри воно буде своєю далішню вивільнюють боротьбу. І ніякі кати, ні розстріли, ні тортури не спинять робітництва на їх шляху до перемоги.

ХОЧЕТЕ БУТИ ПАНАМИ — ВОЮЙТЕ САМІ.

Будучи в Саскатуні, пішов я на концерт до народного дому. Хоч я знав, що з тих патріотичних концертів виходить тільки шум; однак я пішов, бо того вечора мав там говорити якийсь старокравий "отаман". Отож він нам говорив. На початку зазначив, що саме тепер сім літ, як Українці бігли під Львовом з "латхотарями". Потім говорив, як формувалася галицька армія і сказав, що селам не хотіли йти в армію. Вони казали, що досить ми вже навожувалися на Україну під Австрією кілька чотири роки. Досить вже з нас. Коли ж ви хочете бути панами, то воюйте.

Далі той промовець підняв греко-православний сани, мовавши, ми тому втрадили Галичину, що були греко-католиками. А коли антанта почула, що ми католики, то віддала нас Полькам, бо думала, що ми тако ж католики. На закінчення почав хвалити канадську демократію і сказав, що тут ми вивчаємо свої дипломатичні, які в дипломатичний спосіб визнають Галичину.

Послухав я той "промови" і подумав: як тим людям не обридє плести такі дурниці? Неважко вони думають, що хтось таким терезам ще вірять. І Ганківський.

Алдердей, Онт.

ПОКЛИК ДО РОБІТНИКІВ.

Товариші робітників і робітниць! Комітет допомоги революційному рухові на Буковині в Дніпрі, Мін. одержав зовсім недавно віддану в світ нову книжку: "Буковинське селянство в ярмі", яку написав Грегорі Грегоровіч.

Ця перша книжка про Буковину після війни. Хто хоче довідатись, що сталося з Зеленою Буковиною в боярській неволі; хто хоче відчувати страждання наших робітників і селян під постолом окупантів; хто бажає дізнатись про долю українського народу з над Прута і Серета, Суцачи і Золотої Быстриці; хто прагне збагачити душу міщанина і інтелігента, тих, що не скрупилися і тих, що не зрадили нарі; хто волеє пригадати, що в лісах Червоної і Великої Кичери кривавілися гуцул полетар на тяжкій роботі для спекулянтів.

Той хай негайно купить і прочитає "Буковинське селянство в ярмі". В першій частині описано: загин наших шкіл, знищення нашої кооперації, саботування автономії краю і громад. В ній оповідається, як віддані коломуну Румуну українське селянство. Кожен Буковинець і Буковинка, кожен Українець і Українка, кожен робітник і робітниця, кожен революціонер і симпатик, повинен почути про руйнування країни, політику кровю робочого народу.

В другій частині описано: "Селянський інтернаціонал" і клич "Селяне і робітники усіх країн, єдинітесь!". Книжка говорить і за злидні і за вивільнюють боротьбу румунських бідних селян.

Чистий дохід з продажів призначено на допомогу революційному рухові на Буковині. Замовлення приймаються не менше як два примірники. Ціна примірника 50 ц. Замовлення слати на адресу: N. Hushka, Box 1151, Detroit, Mich. За Комітет Доп. Рев. Рухна Бук. В. Зауляк, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється членів відділу ТУРФДІМ в Вінніпегу, що місячні збори відбулися в неділю, дня 13. грудня. Початок зборів в годині 2.30 по полудні. Заряд.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА!

Старанням Української Відділу Компартії Канади у Вінніпегу устроюється в неділю, дня 13. грудня в годині 2.30 по полудні в головної квартири Партії п. ч. 446 Селквирк Евно ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ.

На цю забаву запрошується всіх членів робітничих організацій і симпатиків. Першою на музика. Приходьте і кличте своїх знайомих. Забавовий Комітет.

НОВА ДРАМА!

Перший раз на сцені. Старанням Драмгуртка при відділі У.Р.Д. в Іст Килдонан відіграється в суботу, дня 12. грудня ц. р. нову драму в трох актах в перекладі М. Ірчана п. н.: ЗРАДНИК.

Драмгурток робить всі потрібні старання, щоби гра випала успішно. Зміст драми зворушувачий і науковий. Приходьте численно на це представлення. Початок точно в годині 8.30 вечером. Ціна місць 25 і 10 центів.

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Початок в годині 2.30 по полудні. Музика під проводом Н. Гошуляка. Приходьте всі на забаву і кличте ваших знайомих.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ, В БЕВЕРЛЕЙ, АЛТА.

Цим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДІМ в Беверлей, що річні збори відділу відбудуться в понеділок, 4. січня, 1926 року, в годині 8-й вечером, в Укр. Роб. Домі.

ПРОСЬБА І ПОДАКА.

Свого часу помічена була просьба в "У.Р.В." про допомогу каліш т. Лемичуку і його родичів. Після цього я отримав допомогу від товариства в Медисін Фет, Алта. \$12.13, від товариства в Тейбер, Алта. \$20.65, від товариства в Біффет, Саск. \$12.00, в Тейбер, Алта. жертували салютові товариші: по \$2.00: С. Гумениш, М. Волоховський, М. Ткачук; по \$1.00: П. Бабюк, І. Костинюк, Я. Лисик, Я. Лисак, Е. Серна, Н. Бурук, Н. Корса, Б. Балза, С. Вистора, М. Сичарик; по \$0.50: Ф. Ноч, Е. Тушчик, К. Луцук, І. Турни, Т. Кравечський, Н. Данич; С. Скібиць 25 ц. Зібрано від

матерських робітників \$2.40, а разом \$20.65. Всім жертводавцям і колекторам вище згаданих місцевостей складено щирю подяку і дальші жертви прошу слати на адресу: E. Tyymchuk, 11635 — 91 St. Edmonton, Alta.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ В ЕДМОНТОНІ.

Подіємо до відома всім членам і членкиням відділу ТУРФДІМ в Едмонтоні, а також і тим, що жили з міста, що загалом річні збори щороку відбуваються в середу, 30-го грудня 1925. Всі члени і членкині повинні обов'язково прийти на ці збори, на яких вирішиться важкі справи, а також почуте заїти урядники за цілий 1925 рік.

Програма зборів: 1. Отворення зборів. 2. Вибір президія на час зборів. 3. Перевернення членства. 4. Звіт заряду і функціонерів. 5. Звіт контрольного комісії. 6. Діточа Школа. 7. Доп. Укр. Роб. Дому в Едмонтоні. 8. Освітньо-організаційні справи. 9. Нові справи. 10. Вибір заряду і функціонерів на 1926 рік. 11. Закінчення зборів. Звертається увагу тим членам, що не вчинили членських вкладок, що це постраляє до 30-го грудня виповнити їх, щоб мати право голосу. Заряд.

ПОДАКА.

Венкувер, Б. К. На цім місці складаю сердечну подяку всім товаришам і товаришкам Венкуверу за численні відвідини мене в шпиталі від час моєї недуги, котрі гарно поділяли на мене для скоршого вилдоровлення і також дали мені більше завязіти до дальшої праці в організації. Ще раз дякую і остаюсь. Ваш в боротьбі за кращу долю, Н. Лахманець.

ПЕРЕКАЖІТЬ ДРУГОМУ!

Замовляйте й читайте одиникий робітничий календар революційний в Канаді прераксно ЛІСТОВАННЯ КАЛЕНДАР "НОВИЙ СВІТ" НА 1926 РІК.

Такого календаря як цей робітничий й фермерський ще не читали. Календар "Нового Світа" є нове, заадачне зі споминів славних людей і найважливіших дат в історії боротьби народних мас з ворогами поступу і волі. Містить найновіші досліди еволюційних наук; вік первісного чоловіка; походження людських рас; астрономія; закон всевітнього тління; матеріалістичне розуміння історії; історія трьох інтернаціоналів; польсько-шляхецька неволя в Польщі і на українських землях; наукові статті; розвідки, пісні і поезії та багато іншого цінного наукового матеріалу. А все це дуже гарно і цікаво ілюстровано. Календар "Новий Світ" — це лектор для робітників і робітниць та фермерських громад. Цю буде його мати і читати, той здобуде собі широке знання і буде знати, що через цілі мільони літ діялось на світі, що десь тепер і як має здобути собі краще життя і волю на землі. Ціна 35 ц., в опр. 50 ц.

На кожна 5 брошурованих (\$1.75) один даром; на кожна 25 (\$8.75) вісім даром; кожна 10 в опр. \$4.25. Читайте НАРИС ЕКОНОМІЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ Листопротавий 44-ма географічними в історичними мапами. З англійського перекладу Д. Бориско. НАРИС ЕКОНОМІЧНОЇ ГЕОГРАФІЇ виданий в першу чергу для робітничих шкіл, робітничих курсів, лекцій і наукових дискусій; він повинен бути в руках кожного освіченого робітника й фермера. Витяє економічної географії і підсмайте, це є географічний чинник в історії людства та як вони впливають на людський поступ і який зв'язок між ними і життям народу світа. В гарній опр. ціна 80 ц.; кожна 10 опр. ціна книжок — \$7.00; 5 брошур — \$2.85; 25 — \$12.50. "Підземне царство" В. Луценевича, з 65 образами ціна 50 ц.; 10 примірників — \$4.00. Не зволькайтесь а пишати на адресу: NOWYJ SWIT, Box 1092, Montreal, Que.

ДЛЯ ЗИМОВИХ НАУК.

ВИДАВ. "НОВИЙ СВІТ" ВИПУСТИЛО З ДРУКУ НАУКОВІ КНИЖКИ: Підземне царство, з 65 ілюстр. 50ц. Царська Росія і укр. справа 50ц. Нарис історичних подій, з 30 ілюстраціями 40ц. Листопротавий робітничий календар 35ц. Що є в біблї і Християнство перед Христом 30ц. Робітничий календар части І і ІІ 25ц. Розвиток людства, з 4 ілюстр. 25ц. Як постав світ і Старий завіт, з 22 ілюстраціями 20ц. Соціалізм а релігїя 15ц. Біблія капіталіста 10ц. Відкриття Галичини 10ц. Червоний козак 10ц. Жіночі і соціальні питання 10ц. Чому починали віру 10ц. Американський робітник 10ц. Важні питання 5ц. 7 час. Листопротавий "Доброї Новини" 70ц. Хто приїде \$3.00, той дістане всі книжки вартості \$4.25.

Відділу ТУРФДІМ в Беверлей, Алта. відбулася 30 листопада масове віче, на котрому голодував т. І. Торчинюк, а промовляли т. М. Савка, організатор ТУРФДІМ на заході Канади. Тов. Савка досить вкрито зазначив теперішнє положення фермерів та робітників, а потім широко пояснив значення Товариства Укр. Роб.-Фарм. Дім для працюючих. Ця організація зробила серед українських працюючих мас в Канаді велику освітньо-організаційну роботу. Це він доказав фактами й цифрами. ТУРФДІМ є єдиною організацією серед українських працюючих мас, що боронить їх інтереси, освідомляє і вказує кращий шлях в життя. До неї повинні вступити всі українські робітники і фермери. Митинг відбувся щасливо і гарно. Потім присутні стали відповісти на які т. Савка добував відповідей. На далішню порожню організатори присутні склали \$3.76. Бажаємо т. Савки успішної подорожі. З всіх робітників і фермерів кличемо дати нашому організаторові моральну і матеріальну підтримку. О. К., секретар.

ХОЧЕТЕ БУТИ ПАНАМИ — ВОЮЙТЕ САМІ.

Будучи в Саскатуні, пішов я на концерт до народного дому. Хоч я знав, що з тих патріотичних концертів виходить тільки шум; однак я пішов, бо того вечора мав там говорити якийсь старокравий "отаман". Отож він нам говорив. На початку зазначив, що саме тепер сім літ, як Українці бігли під Львовом з "латхотарями". Потім говорив, як формувалася галицька армія і сказав, що селам не хотіли йти в армію. Вони казали, що досить ми вже навожувалися на Україну під Австрією кілька чотири роки. Досить вже з нас. Коли ж ви хочете бути панами, то воюйте.

ПРОСЬБА І ПОДАКА.

Свого часу помічена була просьба в "У.Р.В." про допомогу каліш т. Лемичуку і його родичів. Після цього я отримав допомогу від товариства в Медисін Фет, Алта. \$12.13, від товариства в Тейбер, Алта. \$20.65, від товариства в Біффет, Саск. \$12.00, в Тейбер, Алта. жертували салютові товариші: по \$2.00: С. Гумениш, М. Волоховський, М. Ткачук; по \$1.00: П. Бабюк, І. Костинюк, Я. Лисик, Я. Лисак, Е. Серна, Н. Бурук, Н. Корса, Б. Балза, С. Вистора, М. Сичарик; по \$0.50: Ф. Ноч, Е. Тушчик, К. Луцук, І. Турни, Т. Кравечський, Н. Данич; С. Скібиць 25 ц. Зібрано від

ПОКЛИК ДО РОБІТНИКІВ.

Товариші робітників і робітниць! Комітет допомоги революційному рухові на Буковині в Дніпрі, Мін. одержав зовсім недавно віддану в світ нову книжку: "Буковинське селянство в ярмі", яку написав Грегорі Грегоровіч.

Ця перша книжка про Буковину після війни. Хто хоче довідатись, що сталося з Зеленою Буковиною в боярській неволі; хто хоче відчувати страждання наших робітників і селян під постолом окупантів; хто бажає дізнатись про долю українського народу з над Прута і Серета, Суцачи і Золотої Быстриці; хто прагне збагачити душу міщанина і інтелігента, тих, що не скрупилися і тих, що не зрадили нарі; хто волеє пригадати, що в лісах Червоної і Великої Кичери кривавілися гуцул полетар на тяжкій роботі для спекулянтів.

Той хай негайно купить і прочитає "Буковинське селянство в ярмі". В першій частині описано: загин наших шкіл, знищення нашої кооперації, саботування автономії краю і громад. В ній оповідається, як віддані коломуну Румуну українське селянство. Кожен Буковинець і Буковинка, кожен Українець і Українка, кожен робітник і робітниця, кожен революціонер і симпатик, повинен почути про руйнування країни, політику кровю робочого народу.

В другій частині описано: "Селянський інтернаціонал" і клич "Селяне і робітники усіх країн, єдинітесь!". Книжка говорить і за злидні і за вивільнюють боротьбу румунських бідних селян.

Чистий дохід з продажів призначено на допомогу революційному рухові на Буковині. Замовлення приймаються не менше як два примірники. Ціна примірника 50 ц. Замовлення слати на адресу: N. Hushka, Box 1151, Detroit, Mich. За Комітет Доп. Рев. Рухна Бук. В. Зауляк, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється членів відділу ТУРФДІМ в Вінніпегу, що місячні збори відбулися в неділю, дня 13. грудня. Початок зборів в годині 2.30 по полудні. Заряд.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА!

Старанням Української Відділу Компартії Канади у Вінніпегу устроюється в неділю, дня 13. грудня в годині 2.30 по полудні в головної квартири Партії п. ч. 446 Селквирк Евно ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ.

На цю забаву запрошується всіх членів робітничих організацій і симпатиків. Першою на музика. Приходьте і кличте своїх знайомих. Забавовий Комітет.

НОВА ДРАМА!

Перший раз на сцені. Старанням Драмгуртка при відділі У.Р.Д. в Іст Килдонан відіграється в суботу, дня 12. грудня ц. р. нову драму в трох актах в перекладі М. Ірчана п. н.: ЗРАДНИК.

Драмгурток робить всі потрібні старання, щоби гра випала успішно. Зміст драми зворушувачий і науковий. Приходьте численно на це представлення. Початок точно в годині 8.30 вечером. Ціна місць 25 і 10 центів.

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Початок в годині 2.30 по полудні. Музика під проводом Н. Гошуляка. Приходьте всі на забаву і кличте ваших знайомих.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ, В БЕВЕРЛЕЙ, АЛТА.

Цим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДІМ в Беверлей, що річні збори відділу відбудуться в понеділок, 4. січня, 1926 року, в годині 8-й вечером, в Укр. Роб. Домі.

ПРОСЬБА І ПОДАКА.

Свого часу помічена була просьба в "У.Р.В." про допомогу каліш т. Лемичуку і його родичів. Після цього я отримав допомогу від товариства в Медисін Фет, Алта. \$12.13, від товариства в Тейбер, Алта. \$20.65, від товариства в Біффет, Саск. \$12.00, в Тейбер, Алта. жертували салютові товариші: по \$2.00: С. Гумениш, М. Волоховський, М. Ткачук; по \$1.00: П. Бабюк, І. Костинюк, Я. Лисик, Я. Лисак, Е. Серна, Н. Бурук, Н. Корса, Б. Балза, С. Вистора, М. Сичарик; по \$0.50: Ф. Ноч, Е. Тушчик, К. Луцук, І. Турни, Т. Кравечський, Н. Данич; С. Скібиць 25 ц. Зібрано від

ДУЖЕ СМІШНА КОМЕДІЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА У ВІННІПЕГУ відіграє

В СУБОТУ, 12. ГРУДНЯ 1925 Р, В УКР. РОБІТНИЧИХ ДОМІ У ВІННІПЕГУ дуже смішну комедію в 3-ох актах п. н.:

Панна Штукарка

Це є комедія надзвичайно смішна з початку до кінця. Є в ній типи старі, молоді, глухі і всі вони смішні та ще й такі аматори будуть грати, що вміють розсмішити. Цю комедію ставить Драмгурток старанням вінніпегського відділу Робітничого Запомогового Товариства і на його користь. А ви-ж знаєте, що Робітничее Запомоговое Товариство дуже корисне для робітництва, та зробіть-же ви і йому користь та прийдіть масово на це представлення. Тепер вже вечері зимні, довгі і скучно дома сидіти. А прийшовши в суботу 12. грудня до Укр. Роб. Дому, ви гарно й весело проведете вечір. Тож приходьте громадо! ПОЧАТОК КІЛЬНОВО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. Радимо тикети набувати завчасу: сьогодні в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИХ ДОМІ У ВІННІПЕГУ устроює

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 13. ГРУДНЯ 1925 Р, В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧИХ ДОМІ У ВІННІПЕГУ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І СОЛІСТИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІВНИМИ ДАТКАМИ.

ВІННІПЕГ І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ПРИ ТОВАРИСТВІ УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ З ДНЕМ 14. ГРУДНЯ 1925 Р, почнеться

ВЕЛИКИЙ БАЗАР

якого не було ще у Вінніпегу. Багато несподіванок, багато корисних і дешевих річей, смачний буфет і т. д. Хто прийде, той не пожалує, бо напевно не повернеться голірчу до дому. Користайте з цієї небувалої нагоди і приходьте численно на базар. Кращої нагоди набути добрі і цінні речі по дешевій ціні — певно не буде мати. Слідить за докладнішими оголошеннями! ВІДКРИТТЯ БАЗАРУ О 8. ГОДИНІ ВЕЧЕРОМ.

Історія культури \$2.50 Історія боротьби праці за визволення 1.50 Історія боротьби віри за наукою 1.50 Економічні науки К. Маркса 1.50 Карпатська ніч 50 Про жіночу неволю 25 З життя первісного чоловіка 25 Ціна цих книжок \$8.05. Разом \$8.45. Листопротавий каталогі даром. Продавати значний опуст. Читайте і сійте зерно доброї науки і ще інші пишати до: NOWYJ SWIT, Box 1092, Montreal, Que.

ПОШУКУЮ Георгія Шеллендига, з села Молдичин, повіт Кімман, Буковина. Маю для него важку вістку зі старого краю. Хто знав би про него, або він сам, хай зголосяться на пошту адресу: I. Tanasieyuk, 160 Higgins Ave., Winnipeg, Man.